ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ… ΚΑΙ ΠΑΛΙ

Χριστούγεννα και πάλι. Όμως, αντί για χαρά και ξεγνοιασιά, αντί ειρήνη και ευτυχία για τα μεγάλα και χαρμόσυνα γεγονότα των ημερών αυτών, οι ψυχὲς των ανθρώπων, αισθάνονται κατάθλιψη, ανασφάλεια, ανησυχία, μελαγχολία, απόγνωση. Χιλιάδες συνάνθρωποι μας είναι χωρίς δουλειά, δε μπορούν να ανταπεξέλθουν στις οικονομικές τους υποχρεώσεις, χάνουν περιουσίες, αδυνατούν ακόμα και να πάνε σ' ένα γιατρό ή ν' αγοράσουν τα φάρμακά τους.

Πώς να μιλήσει κανείς στους ανθρώπους αυτούς για Χριστούγεννα; Με τι διάθεση θ' ακούσουν για τα πνευματικά, όταν στερούνται τα υλικά και αγωνιούν και στενάζουν για τα βιωτικά;
Κι όμως όσο επικρατούσε ευημερία, καλοπέραση και ευδαιμονισμός και οι άνθρωποι ζούσαν με αφθονία αγαθών -κατά το δυνατόν ο καθένας - οι καρδιές ήταν σκληρές και οι ψυχές άδειες και άγονες.
Μήπως όμως, ΤΟΤΕ ζούσαμε κρίση;
Κρίση στις αξίες, κρίση στην ανθρωπιά μας, κρίση στη σχέση μας με το Θεό και το συνάνθρωπο; Μήπως άραγε να είναι κι ένας λόγος, για τον οποίο ο Θεός επιτρέπει τις διάφορες θλίψεις και δοκιμασίες στη ζωή μας;
Ας δούμε όμως και τα παιδιά.
Πολλοί γονείς πιστεύουν ότι αυτά τα Χριστούγεννα δεν θα μπορέσουν να πάρουν στα παιδιά τους ότι δώριζαν τα προηγούμενα Χριστούγεννα. Ανησυχούν, αγωνιούν και φοβούνται για το πώς «θα περάσουν» στα παιδιά τους την οικονομική τους δυσκολία, η οποία σημαίνει για εκείνα λιγότερα δώρα, λιγότερα ρούχα, λιγότερα παιχνίδια. Και η αγωνία τους αυτή είναι πραγματικά μεγάλη και βασανιστική.
Πίσω όμως από το μεγαλύτερο κομμάτι αυτού του φόβου και της αγωνίας για το πόσα μπορούν να προσφέρουν κρύβονται οι ενοχές. Ενοχές που δεν αφορούν μόνο στην περίοδο των Χριστουγέννων και των δώρων.

Αν καθίσει κάποιος και σκεφτεί ποιο είναι το σημαντικό για ένα παιδί, θα συνειδητοποιήσει ότι τα σημαντικά δεν χρειάζονται και τόσα πολλά χρήματα!
Και **αλήθεια πόσο ευτυχισμένα είναι τα παιδιά μας από τα υλικά αγαθά που τους προσφέρουμε;** Και **πόσες φορές αυτά προσφέρονται σαν «εξαγορά» της απουσίας και του προσωπικού μας χρόνου που τους στερούμε**, όταν έχουμε σκοπό της ζωής μας το ανελέητο κυνηγητό αγαθών;
Με πόση αγωνία περιμένουν τα παιδιά τα Χριστούγεννα! Και πόσα μπορούμε οι

γονείς να κάνουμε, που, κάπου στο δρόμο για την ανεύρεση περισσότερων χρημάτων, τα έχουμε χάσει ή ξεχάσει.

Πόσο σημαντικό για ένα παιδί είναι να χαρεί μια βόλτα στους στολισμένους δρόμους, να περάσει χρόνο με τους γονείς του και τα αδέρφια του, να διαβάσει χριστουγεννιάτικες ιστορίες, να συζητήσει και να μάθει από αυτές, να μάθει τι σημαίνει οικογενειακή γιορτή, να μυρίσει τη γιορτή στο σπίτι του. Ακόμα, να μάθει να μοιράζεται, να νιώσει **πόσο μεγαλύτερη χαρά είναι να δίνεις από το να παίρνεις**. Να ζήσει το θαύμα....
Αυτά τα Χριστούγεννα ας κάνουμε την κρίση ευκαιρία για έκφραση και ικανοποίηση αληθινών και όχι «διαμορφωμένων» αναγκών...

Αυτά τα Χριστούγεννα ας κάνουμε την κρίση ευκαιρία για αλλαγή στάσης , για αναθεώρηση τρόπου ζωής, για άλλου είδους διαπαιδαγώγηση των παιδιών μας, που δεν αρχίζει και τελειώνει στο άνοιγμα ενός δώρου, για ειλικρινές άνοιγμα στον συνάνθρωπο, για πλησίασμα του Θεού και βίωση του μεγάλου μυστηρίου της Γέννησης του Θεανθρώπου.

Αυτή είναι η κατάλληλη ευκαιρία.

Με τις θερμότερες ευχές μου να περάσουμε τις άγιες αυτές γιορτινές μέρες με υγεία αρχικά και όσο πιο ανθρώπινα, ειλικρινά, με πλούσια την αγάπη που ψάχνει καρδιές για να φωλιάσει. Και η αληθινή Αγάπη θα χαρίσει χαρά, ειρήνη και κάθε ευλογία σε σας και τις οικογένειές σας.

ΚΑΛΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ

Ο Διευθυντής του 6ου Δημοτικού Σχολείου Γλυφάδας

Κωνσταντίνος Δημητρακόπουλος